

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνοργάνεται εις δεκτοί πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συνοργατῶν καὶ καλλιτεχνιμάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνορῶμαι δεκταί εἰς χαρτονομίσματα παντός ἔθνους, προπληρωτά.

Ἐκάστον φύλλον λεπτὰ 15. Πόλῃς εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορῆα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνορῶμαι λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικά ἔργα τῆς αὐτοκρατορίας.

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34 καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ Κωμωδιῶν.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8.—Ἐξωτερ. φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Θάνατος νεαρῆς παρθένου (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Ὁλ. Καλογεροπούλου.— Ἡ λίμνη τοῦ Ἐρημίτου, (συνέχεια) ὑπὸ Γ. Δ. Ι.—Ἐκ τῆς παλαιῆς φυσικῆς σχολῆς. Διάλογος ὑπὸ Ροῦ.—Ἀφελίμοι γνώσεις.— Εὐνούχισις τῶν ἀλεκτόρων.— Τὸ καλὸν κατευόδιον (ποίημα) ὑπὸ Ἀλ. Γιακουμίδου.— Σπινθήρες, ὑπὸ Κυρ-Κος.— Ἑλληνικὸν θέατρον. Τετρατικὴ παράστασις Εὐαγ. Παρασκευοπούλου.— Αἰνίγματα.— Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως».— Γνωστοποιήσεις, Ἀγγελίαι κτλ.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΝΕΑΡΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

(Συν. ια καὶ τέλος)

Αἱ οὕτως ἀπὸ τινων στιγμῶν εἶχεν ἀρχίσει ἡ βροχὴ νὰ πίπτῃ εἰς χονδράς ἐν ἀρχῇ ψεκάδας, κατόπιν δέ, ὡς νὰ ἔχυντο ἐκ μεγάλου ἐν τῷ οὐρανῷ ἐξαίφνης ἀναστραφέντος δοχείου. Αἱ βρονταὶ ἐπλήρουν τὸ στερέωμα, ὡς ἐὰν μυρία ταυτοχρόνως ἐξεπυροκρότου πυροβόλα. Ὁ κεραυνὸς ἐμυκάτο ὀξύς, περιβάλλων τοὺς ἀγροὺς στεφάνῳ πυρός, καὶ πάλιν αὐτοῦ ἐκλείποντος, εἰς γροφῶδες τὸ σύμπαν ἐβυθίζετο σκότος. Ἐν τῷ δωματίῳ, αἱ ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἐκλάμψαι τῶν ἀστραπῶν δι' ὠχροῦ ἐφώτιζον φωτός, φανταστικῶς προσδίδοντες ἀποχρώσεις, τὸ ἀνακλιμμένον σῶμα τῆς ἀσθενοῦς, ἀκινήτου ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου τῆς, καὶ τὰ βλέφαρα τεταπεινωμένα ἰχθύσης. Τελευταία τοῦ κεραυνοῦ ἀπήχησις ἐγένετο τοσοῦτον ἰσχυρά, ὥστε ἡ Ρεναία, ἐξεγερθεῖσα τοῦ ληθάργου τῆς πεφοβισμένη, περιέβαλε διὰ τῶν βραχιόνων τὸν τράχηλον τοῦ παρ' αὐτὴν εὐρισκομένου πατρός τῆς, κρύψασα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Ἀνόητος! ἐτελείωσεν! εἶπεν ὁ κ. Μωπερέν.

Ἐκείνη δέ, ὡς τὸ πτηνὸν τὸ μετὰ τὴν πάροδον τῆς καταιγίδος ἐβάλλον τὴν κεφαλὴν κάτωθεν τῆς πτέρυγός του, ἀνέτεινε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν πατέρα τῆς, καὶ ἰσχυρῶς ἔτι κρατοῦσα αὐτὸν ἐνηγαλισμένον:

— Ἐνόμιζον, ὅτι θ' ἀπεθνήσκομεν ὅλοι! εἶπεν ἐν μειδιάματι, ἐν ᾧ διεκρίνετο μικρὰ τῆς λύπῃ, διότι τοῦτο δὲν ἐγένετο.

III

— Ρεναία, εἶπε τὴν ἐπομένῃ ὁ κ. Μωπερέν, εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιον τῆς θυγατρὸς του, ὑπάρχει τις κάτω, ὅστις ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἴδῃ.

— Ὑπάρχει τις ἐπιθυμῶν νὰ μὲ ἴδῃ; . . . ἐπανέλαθε μακρὸν ἐπὶ τοῦ πατρός τῆς ἀτενίσασα βλέμμα;

— Ἄ, γνωρίζω τίς εἶνε . . . εἶνε ὁ Δενοואζέλ . . . Μὴ τῷ ἔγραφες νὰ ἔλθῃ; Ὁ Δενοואζέλ ἦτο ἀρχαῖος τῆς οἰκογενείας φίλος.

— Ποσῶς. Δὲν ἐζήτησας ποτὲ νὰ τὸν ἴδῃς. Δὲν ἐγνωρίζον ἐὰν τοῦτο θὰ σ' ὑψαρίσται . . . Μήπως σὲ δυσαρεστεῖ;

— Μητέρα, δός μοι τὸ μικρὸν ἐρυθρὸν περιλαίμιον . . .

θὰ τὸ εὔρης ἐντὸς ἐκείνου τοῦ σῦρτου, προσέθηκε, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ πατρός τῆς: δὲν πρέπει δᾶ, ἢ θεὰ μας νὰ τὸν ἐκφοβίσῃ . . .

Καὶ περιβληθεῖσα τὸ περιλαίμιόν τῆς:

— Τώρα, δδήγησέ τον ἀμέσως παρ' ἐμοί!

— Πόσας χάριτας σᾶς ὀφείλω, διότι μ' ἐνεθυμήθητε, καὶ ἤλθετε, ἀνεκράξεν ἡ Ρεναία πρὸς τὸν εἰσελθόντα Δενοואζέλ. . . Ἴδετε, καὶ ἐγὼ περιεβλήθην χάριν ὑμῶν, τὸ ἐρυθρὸν μου περιλαίμιον, ἐν τῇ συνειδήσει, ὅτι ἄλλοτε μὲ ἠγαπάτε . . .

Ὁ Δενοואζέλ ἔκυψε καὶ ἠσπάσθη τὰς ὠχρολεύκους μικρὰς τῆς χεῖρας.

— Εἶνε ὁ Δενοואζέλ, γύναι, εἶπεν ἐν τῷ βάθει τοῦ δωματίου, ὁ κ. Μωπερέν πρὸς τὴν σύζυγόν του.

Αὕτη δὲν ἐφάνη προσεῖχασα εἰς τοῦτο: εἶτα μετὰ πάροδον ὀλίγων στιγμῶν, ἠγέρθη ἐκ τῆς θέσεώς τῆς, ἐπλησίασε πρὸς τὸν Δενοואζέλ, τῷ ἐσφιγξε τὴν χεῖρα καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὴν ἐν τῇ σκιαῇ γωνίαν τῆς, ὅπου καὶ πρότερον ἦτο, χωρὶς μηδεμίαν νὰ προφέρῃ λέξιν.

— Ὅμιλήσατε λοιπὸν! πῶς μὲ εὐρίσκετε; ἐπανέλαβεν ἡ Ρεναία: δὲν εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν μετεβλήθην καὶ πολὺ;

Καὶ χωρὶς νὰ τῷ ἀφήσῃ καιρὸν, ὅπως ἀπαντήσῃ:

— Τοῦτο σᾶς λέγω, προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἔχω ἓνα πολὺ κακὸν μπαμπᾶ, ὅστις μ' εὐρίσκει πάντοτε χαλασμένην, ἐπιμένει δὲ εἰς τοῦτο μέχρις ὑπερβολῆς. Μάτην τῷ ἐπαναλαμβάνω καθ' ἑκάστην, ὅτι εἶμαι καλλίτερα: ὑποστηρίζει πάντοτε τὸ ἐναντίον . . . Ὅταν θεραπευθῶ, θὰ ἴδητε, ὅτι καὶ τότε ἀκόμη θὰ θέλῃ νὰ μὲ θεωρῇ ὡς πάσχουσαν! . . .

Ἴδουσα δὲ τὸν Δενοואζέλ παρατηροῦντα μετὰ προσοχῆς τὸ μετὰ τὸν καρπὸν μέρος τοῦ βραχιόνος τῆς, τὸ ὁποῖον ἄφινε νὰ φαίνεται, κομβίον ἐκθηλυκωθῆν:

— Ὡ ὑπέλαθε! δὲν δύναμαι ν' ἀρνηθῶ, ὅτι ἀπὸ τινος ἐγενόμην ὀλίγον ἰσχνωτέρα . . . ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει, . . . θὰ παχύνω καὶ αὖθις. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόσεξας, πάτερ μου, ὅτι ἡ πτωχὴ αὕτη μαμμά, ἔχει δύο ἡμέρας νὰ ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου μου! Τώρα, ὅποτε νέος προσετέθη νοσοκόμος, φρονῶ, ὅτι δύνασαι νὰ τὴν ὀδηγήσῃς, ὅπως ἀναπνεύσῃ ὀλίγον καθαρὸν αἶρα.

— Ὡ καλὴ μου Ρεναία, τῇ εἶπεν ὁ Δενοואζέλ, ὅτε ἐμειναν μόνοι, δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, ὅποσῃ αἰσθάνομαι χαρὰν, εἰς τοιαύτας ἀνευρίσκον ἡμᾶς διαθέσεις, τόσον εὐθυμον . . . Ὡ τοῦτο βεβαίως εἶνε καλὸν σημεῖον. . . ὦρισμένως ἡ ὑγεία σας θὰ βελτιωθῇ . . . σᾶς τὸ ἐγγυῶμαι ἐγὼ! . . . καὶ μὲ τὰς φροντίδας τοῦ ἀγαθοῦ σας πατρός, τῆς πτωχῆς μητρός σας καὶ τοῦ γέρω Δενοואζέλ, ὅστις μὲ τὴν ἀδειάν σας, ἐγκαθίσταται παρ' ὑμῖν . . .

— Καὶ πῶς, πτωχέ μου φίλε; . . . ἀλλ' ἴδατέ με, λοι-

— Πιθανόν να αναγνωρίσης τον χαρακτήρα τῆς γραφῆς, ἀπήντησεν ὁ Γουλιέλμος. Ἐγὼ δὲν δύναμαι...

— Τί λέγεις;

— Δὲν γνωρίζω. Δὲν τὸ ἀνέγνωσα ἐτι. Εἶναι λίαν δυσανάγνωστον...

— Δὲν τὸ ἀνέγνωσες; Τότε δός το εἰς τὸν Ἰωάννην. Δύναται αὐτός τὰ πάντα νὰ ἀναγνώσῃ.

Ὁ Ἰωάννης ἔλαβε τότε τὸν φλοιόν, ὃν ὁ Γουλιέλμος ἔτεινεν εἰς αὐτόν, καὶ ἄνευ δυσκολίας ἀνέγνωσε τὰ ἀκόλουθα.

«Δὲν ἔχετε ἐργασίαν ἐνταῦθα. Ἀπέλθετε. Θέλετε εὑρεῖ τὸ μονόξυλον εἰς τὸ στόμιον τοῦ ρύακος. Ἀκολουθήσατε τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀτραπὸν ἐπὶ δύο μίλια. Θὰ συναντήσητε τότε ρύακα. Ἀκολουθήσατε αὐτὸν μέχρις ὅτου συναντήσητε ὁδόν. Βῆτε ἐπ' αὐτῆς καὶ θὰ σὰς φέρῃ εἰς τὸν ποταμόν. Ἐχω ἀνάγκην τοῦ ὄπλου καὶ τῶν πολεμοφοδίων. Τὰ χρήματα νομίζω, ὅτι εἶναι ἀρκετά.»

— Τί ὑπογραφήν φέρει; ἠρώτησεν ὁ Ἀλέκος, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ἐσκέπτετο.

— Δὲν ὑπάρχει ὑπογραφή.

Οἱ νέοι ἐνατένισαν ἀλλήλους μετ' ἐκπλήξεως.

— Δός μοι νὰ τὸ ἶδω, εἶπεν ὁ Ἀλέκος.

Ἄλλὰ καίτοι μετὰ προσοχῆς τὸ ἀνέγνωσε, καὶ τὸ ἀνέτρεψε δις καὶ τρίς, δὲν εὑρεῖ τι πλεϊότερον, καὶ διεβίβασε τὸ γράμμα εἰς τὸν Γουλιέλμον, χωρὶς νὰ ἐκφέρῃ λέξιν.

Ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν τὸ ἀνέγνωσεν, ἀλλ' ἔστη παρατηρῶν πρῶτον τὸ τεμάχιον τοῦ φλοιού, εἶτα δὲ τὸν χρυσόν, ἐν αἰγῇ. Ἦτο ἐντελῶς τεταραγμένος, οἱ δὲ σύντροφοί του ἐξεπλάγησαν λίαν διὰ τὴν σύγχυσίν του. Ἦτο ὁ Γουλιέλμος, ὁ ἀρχηγός των, οὐτινος ἢ γονιμότης εἰς στρατηγήματα, ὅφ' οἶαν δῆποτε περίστασιν, ὑπῆρξεν ὁ διαρκῆς θαυμασμός καὶ ἡ χαρὰ των, καὶ ἔμελλε νὰ τὸν καταλείπῃ τῶρα, κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν μάλλον κρίσιμον στιγμήν; Ἦ σιωπὴ συνεπῶς παρεῖχε πόνον, διὸ ὁ Ἰωάννης μάλλον, ὅπως διαρρήξῃ αὐτὴν ἢ διὰ ἄλλην τινα αἰτίαν, εἶπεν.

— Ἐλπίζωμεν, ὅτι τὰ χρυσὰ νομίσματα εἶναι γνήσια.

Ὁ Γουλιέλμος τὰ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτόν. Τὰ παρατήρησε σοβαρῶς καὶ τὰ μετεβίβασεν εἰς τὸν Ἀλέκον, ὅστις τὰ ἐξήτασεν, ὡς ἂν ἦτο πραγματογνώμων, εἶτα δὲ τὰ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Γουλιέλμον.

Οὐδεὶς ἐσκέπτετο τί νὰ εἴπῃ.

Ὁ Γουλιέλμος τότε ἐκάθησε χαμαὶ, ἀνέλαβε ράβδον, καὶ προέβη εἰς ἀναρρίπισιν τῆς πυρᾶς. Λαβὼν δὲ τὸ τεκοδοχείον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν λίμνην, τὸ ἐπλήρωσεν ὕδατος καὶ ἐπανεβῆν εἰς τὴν πυρὰν ἤρξατο παρασκευάζων τὸ πρόγευμα.

Τέλος ὁ Ἀλέκος μετὰ μακροτάτην σιγὴν, εἶπε.

— Λοιπὸν, τί θὰ κάμωμεν, παιδιὰ;

Χωρὶς νὰ ἀναβλήσῃ ἐκ τῆς ἐργασίας του, ὁ Γουλιέλμος ἀπεκρίθη.

— Δὲν θὰ ἀπέλωμεν ἐνταῦθεν. Ἐχομεν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τόπου, οἷον καὶ πᾶς τις ἄλλος.

Ἀνεκουφίσθησαν τότε οἱ ἄλλοι, ἀκούσαντες τὸν ἀρχηγόν των ὁμιλουῦντα οὕτω, καίτοι οἱ λόγοι του ἦσαν ὡς διακήρυξις πολέμου πρὸς τὸν μυστηριώδη ἄγνωστον. Ἡ δὲ ἀπόφασίς του

αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ μετ' ἐπισημίων καὶ ἐπιδοκιμασίας.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁμοῦ, ὁ Ἰωάννης ἠρώτησεν

— Καὶ τί θὰ ὠφεληθῶμεν, ἐάν παραμείνωμεν ἐνταῦθα;

— Δὲν εἶδομεν εἰσέτι τὸ τέλος τοῦ πράγματος, ἀπήντησεν ὁ Γουλιέλμος. Πρὸς δὲ τούτοις, θέλω νὰ λάβω τὸ ὄπλον μου ὀπίσω... Δὲν τὸ ἔφεραν ἐνταῦθα, ὅπως τὸ πωλήσω... Δὲν πιστεύω, νὰ θέλῃς ν' ἀναχωρήσωμεν ἄλλως τε, Ἰωάννη;

— Ὅχι, δὲν θέλω νὰ ἀπέλωμεν, ἐάν θὰ ὠφεληθῶμεν τι παραμένοντες, ἀλλὰ...

— Παιδιὰ, διέκοψεν ὁ Ἀλέκος, γνωρίζω τίς μὰς ἀφῆρεσε τὸ ὄπλον.

— Γνωρίζεις; ὑπέλαβον ἀμφότεροι οἱ σύντροφοί του, με ὕψος ἀπολύτου δυσπιστίας.

— Μάλιστα.

— Ποῦτος;

— Ὁ Ἐρημίτης!

— Ὁ Ἐρημίτης; Ποῦτος Ἐρημίτης;

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐρωτήσεως ἀπέτεινεν ὁ Γουλιέλμος, τὸ δὲ τελευταῖον ὁ Ἰωάννης.

— Βεβαίως ὁ Ἐρημίτης. Αὕτη, δακτυλοδεικτῶν τὴν λίμνην, εἶναι ἡ λίμνη τοῦ Ἐρημίτου, ὃ δὲ ἄγνωστος ἐπισκέπτης μας ἦτο αὐτός ὁ Ἐρημίτης!

— Σχεδὸν πείθομαι, ὅτι ἔχεις δίκαιον, ἀνεφώνησεν ὁ Γουλιέλμος.

— Ἐχω δίκαιον πράγματι, ἀπήντησεν ἐκεῖνος μετ' ἐμφάσεως.

Καὶ ἐπόμενοι τῷ ἀξιωματικῷ, ὅτι οἰαδῆτις ἐξήγησις εἶναι κρίσεως οὐδεμιᾶς, ἀπεφάσισαν νὰ παραδειχθῶσι τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένην.

— Καὶ ποῦ ὑποθέτεις, ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατοικεῖ; εἶπεν ὁ Ἰωάννης.

— Πολὺ πιθανόν ἐπὶ τῆς

νησιδος, ὑπέλαβεν ὁ Ἀλέκος.

— Πιστεύεις, ὅτι εἶναι ἐκεῖ τῶρα;

— Μοὶ φαίνεται ὅχι. Ἐγραψεν, ὅτι θὰ εὗρωμεν τὸ μονόξυλον κάτω εἰς τὸ στόμιον τοῦ ρύακος, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ μετέφερον ὁ ἴδιος ἐκεῖ.

— Δὲν γνωρίζω Ἀλέκο, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος. Δύναται βεβαίως νὰ ὀδηγήσῃ τὸ μονόξυλον εἰς τὸ στόμιον πολὺ ταχύτερον, παρὰ ὅσον ἡμεῖς θέλομεν δυνηθῆναι νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθείσης ὁδοῦ. Ἰσως λοιπὸν τῶρα μὰς κατασκοπεύει κεκρυμμένως, ὅπως μὰς ἴδῃ ἀναχωροῦντας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του.

Συμβούλιον μακρὸν ἠκολούθησε, κατ' ὃ πάντες ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἡ ἀναχώρησις εἶδει νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἄπεφάσισαν δὲ τέλος, ὅπως περιέλθωσι τὴν λίμνην, καὶ ἐάν δὲν ἀνεκάλυπτον τὸ μονόξυλον των, νὰ ἐπινοήσωσι τότε τρόπον διαπεραιώσεως εἰς τὴν νησίδα. Ὁμίλησαν καὶ περὶ κυνδίνων εἰς τὸ τελευταῖον διάδημά των, ἀλλ' ὁ Γουλιέλμος εἶπεν

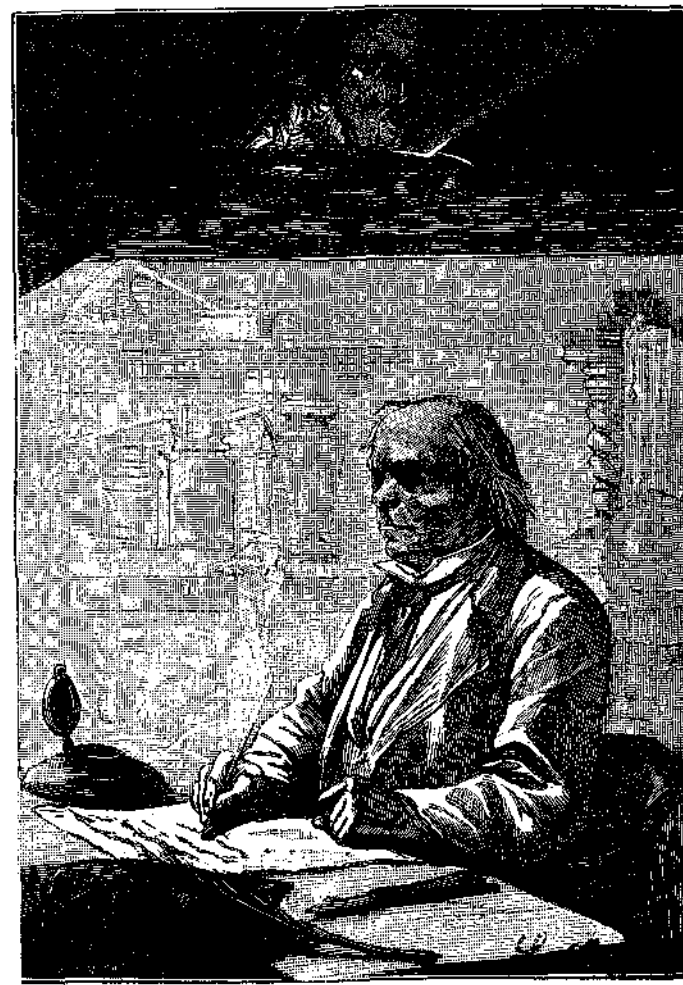
— Δὲν πιστεύω νὰ εἶναι πράγματι κκός ἄνθρωπος, ἄλλως δὲν θὰ μὰς ἐπλήρωνε τὸ ὄπλον... ὅθεν δὲν θὰ μὰς κατοικοῖ ἄνθρωπος πρὶν ἢ μὰς εἰδοποιήσῃ.

— Δὲν γνωρίζω. Τὸ κατ' ἐμὲ θέλω νὰ μὲ πυροβολήσωσι μετὰ προηγουμένην πάντοτε εἰδοποίησιν, εἶπεν ὁ Ἀλέκος.

Περίηλθον τὴν λίμνην ἐντὸς μικροῦ χρόνου, καθόσον δὲν ἦτο μεγαλειτέρα τοῦ ἐνὸς μιλίου τὴν περιφέρειαν, τὰ δὲ χόρ-

Ἐκ τῆς περιοδίας τοῦ κόσμου. Ἀνθρωποθυσία.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΤΑ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Ἀναδημοσιεύοντες ἀνωθι δύο εἰκόνας ἐκ τῆς ἀρτι ἀρξαμένης ἐκτυπώσεως τοῦ 8ου ἔργου τῆς εἰκονογραφημένης Βιβλιοθήκης τοῦ Ἰουλίου Βέρν, «Τὰ πεντακόσια ἑκατομμύρια» ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐκδόσιν ὄλης τῆς σειράς, κ. Θου. Λιβερίου, ἀγγέλομεν τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς, ὅτι διὰ τοῦ ἀνωτέρω πονήματος λήγει ἡ σειρά τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ὅτι ἡ τρίτη ἀρξεται τὸ ἐπιπὸν ἔτος.

τα δὲν ἦσαν τόσοσιν πυκνά. Οὐδὲ ἕγνος τοῦ μονόξυλου εἶδον, συνήντησαν ὁμοῦ τὴν ἐν τῷ φλοιῷ ἀναφερομένην ἀτραπὸν καὶ συνεχάρησαν ἀλλήλους διὰ τὸ πρόσθετον τοῦτο τεκμήριον τῆς καλῆς πίστεως τοῦ Ἀγνώστου.

Ἐξ ἐκάστου σημείου, ὅποθεν τὸ φύλλωμα ἐπέτρεπεν, ἐπισταμένως ἀνηρέυνθησαν τὴν νησίδα, ἀλλ' αἱ ἀκταὶ αὐτῆς ἦσαν προφανῶς ἀθικτοί, οὐδὲν δὲ ὑπῆρχεν, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι κατοικεῖ τις ἐκεῖ.

Εἶχον πλησίαισι σχεδὸν τὸ στόμιον τῆς λίμνης, καὶ ἀνιζήτουσιν μέρος ἀβαθέ, ὅποτε ὁ Ἰωάννης, ὅστις ἦτο μὲλλον ἐγγὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, ἔστη καὶ ἀνεσήκωσε τὰς χεῖρας εἰς σημείον εἰδοποιήσεως.

— Τί συμβαίνει; ἐπιθύρησεν ὁ Γουλιέλμος.

— Ὑπάρχει τι ἐδῶ κάτω παρὰ τὴν ὄχθην.

— Τί εἶναι;

— Φαίνεται ὡς λέμβος; ἀλλ' οἱ κλάδοι εἶναι τόσοσιν πυκνοί, ὅστε δὲν δύναμαι νὰ διακρίνω καλῶς τί εἶναι.

— Ἄφες νὰ ὑπεισύδω ἐγὼ κάτω καὶ ἴδω, προσεφέρθη εἰπὼν ὁ Ἀλέκος. Ἐγὼ δύναμαι νὰ διέλθω με ὀλιγώτερον θύρῳ ἢ σὺ.

— Δὲν σημαίνει τίποτε ὁ θύρῳ, ἀπήντησεν ὁ Γουλιέλ-

μος. Ἐάν ὑπάρχῃ τις ἐκεῖ, βεβαίως θὰ μὰς ἤκουσε πρὸ πολλοῦ ἤδη. Μὴ ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου.

— Πιθανόν νὰ κοιμάται; ἀπεκρίθη ὁ Ἀλέκος. Ἐνῶ δὲ μόνος ὑπεισύδω κάτω, οἱ σύντροφοί του ἔστησαν ἡσυχοί, μετὰ τὰ πολύκροτα ἀνά χεῖρας.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἐφώνησε πρὸς αὐτοὺς νὰ κατέλθωσι. Ἐλθόντες δὲ ἐκεῖνοι, εὗρον ὅτι τὸ προκαλίσαν τὴν προσοχὴν των ἀντικείμενον, ἦτο ἐπιμήκης μονόξυλον, κατασκευασθὲν μετὰ μεγάλης τέχνης καὶ ἐπιτηδιότητος, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ὑπῆρχε κάπη καὶ ράβδος.

— Ἀνῆκε εἰς τὸν φίλον μας, τοῦ φλοιού τὸν δρᾶστην, εἶπεν ὁ Ἀλέκος. Κατῆλθεν εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ, καταλιπὼν τὸ μονόξυλον ἐνταῦθα, ὅπως τὸ μεταχειρισθῆ ὅταν ἐπανέλθῃ. Κατοικεῖ δὲ ἐπὶ τῆς νησιδος, ἀλλὰ δὲν ἐγνωρίσθη εἰσέτι μετὰ τὴν Τριάδα.

— Πιστεύω, ὅτι ἔχεις δίκαιον, ἐπιδοκίμασεν ὁ Γουλιέλμος. Ἄς ἐπιβιβασθῶμεν καὶ διαπεραιωθῶμεν εἰς τὴν νησίδα. Ἐκεῖ θὰ τὸν ἀναμείνωμεν!

Ἡ πρότασις ἐγένετο ἀμέσως δεκτὴ.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Γουλι. Β. Ἰωαννίδης

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΤΙΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(Διάλογος)

- Τί είναι ο κόσμος; - Είναι το θέατρον, εν τῷ ὁποίῳ παρίσταται ἀπεριόριστος κωμῳδία, ἐν ἣ πρωταγωνιστοῦσιν οἱ δῆμοι καὶ τὰ θύματα, οἱ γέλωτες καὶ τὰ δάκρυα.
- Τί είναι ὁ χρόνος; - Ὁ μέγας ἀποκαλυπτής τῆς ἀληθείας, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν ν' ἀποσπᾷ τὸ προσωπεῖον τῶν ὑποκριτῶν, καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀσθενεῖς.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Εὐνοχίσεις τῶν ἀλεκτόρων καὶ ἐκτομὴ τῶν ὀρνίθων.

Μόνον κατὰ τὸν Ἰουν ἢ τὸν Ἰουν μῆνα ὑποβάλλονται οἱ νεοσοὶ εἰς τὸν εὐνοχισμόν καὶ πρὸς τοῦτο ἐκλέγεται τὸ τέλος τοῦ ἔαρος, ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου, ὡραία δὲ ἡμέρα. Τὸν νεαρὸν ἀλεκτορὰ νῆστιν ὄντα ὑποβαστάζει εἰς βοήθος ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς ῥάχως καὶ φέροντα τὴν οὐρὰν πρὸς τὸν ἐγχειριστήν, τὴν δεξιὰν κνήμην κατὰ μῆκος τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀριστεράν ἐστραμμένην πρὸς τὸ ὀπίσω, ὅπως ἀποκαλυφθῇ τὸ ἀριστερὸν πλευρόν, ἀφ' οὗ θὰ γίνῃ ἡ ἐγχείρισις, ἥτις πρέπει νὰ διευθύνῃται ἐκ τῶν ἐμπρὸς πρὸς τὰ ὀπίσω μεταξὺ τοῦ στέρνου καὶ τῆς οὐρᾶς.

ΕΝ ΚΑΛΟΝ ΚΑΤΕΥΘΟΔΙΟΝ

(Ἀπερχομένους δύο φίλοις)

Εἰς Χίον τὴν ἀλλοτριαν πορεύεσθε, νῦν, φίλοι, Ὅπου ὁ θύμος τῶν βουνῶν χεῖρ τετραπὼν τὸ μῦρον Ὅπου ἀκούονται φαιδρὰ πολλῶν στρουθίων χεῖλη Καὶ πνέει εὐδροσος, λαμπρά, ἢ αἶθρα τῶν ζεφυρῶν!
Εἶνε ἡ Χίος πάντερος εἰς κῆπος, ἐξ ἀνθέων Πλὴν φεῦ! ἡ τλήμων ἄλλοτε εἶδε ροὰς αἱμάτων Εἶδε λυσσάντα τύραννον καὶ σπαραγμοὺς θυμάτων Ἐφ' ὧν ἐγγόγγυε προὔς ὁ ζεφυρος προσπνέων!...

Table with 3 columns: Τῆς γυναικός, Τὸ ἄνδρός, and various items like Ἰπταγὴ γραμμ. 15, Ἀγαθότης γραμμ. 5, Ἀφοσίωσις 2, Σοβαρότης 10, Ἔρως 1, Ἐπιμονή 20, Σιγὴ 35, Εὐλογία 25, Κάλλος 47, Σπατάλη 40.

Ἐρως! τετραυματισμένης ψυχῆς βάλαμον, θεότης προσφιλέης, ἀναξωπουροῦσα εἰς τὰ στήθη τὴν ἀρετὴν καὶ συμπάθειαν, τὸν ἴμερον καὶ τὴν γαλήνην. Ἐλλείποντος δ' αὐτοῦ, ἐπικρατεῖ σκότος, πυκνὰ νέφη καλύπτουν τὸ πνεῦμα, ἄετμον ἐν τῇ σκέψει παρασυρόμενον εἰς ὕμνηρα σβεσθέντα, καὶ τέφρα ἀνακύπτει ἐκ τῆς δυστήνου καρδίας. Νῦν, δεε τὴν ψυχὴν μου, μία τῶν ἀκτινῶν τοῦ φωτίζει, λημονῶ τὰς δυστυχίας μου, γελᾷ με τὸν ἀπειλὰς τῆς τύχης καὶ βλασ ἀμφοίμως φέρομαι εἰς τὸν ὄβρον τοῦ μέλλοντος, τοῦ αἰωνίου, τοῦ ἀθανάτου... Kyr- Kos.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, 14 ὁβρίου, τὸ Ἑλλ. θέατρον ἤγε τὴν μεγαλοπρεπεστέραν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ πανήγυριν. Ἡ Τέχνη ἀπέσπυτο ὑπὸ τῶν συγχρόνων Ἀθηναίων. Εἶδομεν πολλὰς εὐεργετικὰς καὶ τῆς κ. Παρασκευοπούλου πέρουσι καὶ ἐπίτες—ἐξόχους τῆ ἀληθείας—καὶ πρὸ τινῶν ἐβδομάδων τῆς κ. Βερώνης. Ἄλλ' οὐδεμία δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν τελευταίαν εὐεργετικὴν τῆς κ. Παρασκευοπούλου, δι' ἧς ἐπερατώθη ἡ ἐρετηνὴ θεοινὴ περίοδος καὶ ἠμοσαν τῆς ἰσοίας δὲν εἶδε κάποτε ἡ Ἑλλάς. Περιγραφήν ἀδυνατοῦμεν νὰ παραγάγωμεν ἔμπροσθεν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅλοι νὰ περυστοῦμεν τὴν ἐσπέρην ἐκείνην, ἵνα δικαιώσωσιν ἡμᾶς, διατάζοντες νὰ περιγραφῶμεν ὅ,τι δὲν περιγράφεται. Ἡ κ. Παρασκευοπούλου, ἡ λατρευτὴ καὶ μόνη ἄξια τῆς Τέχνης νύμφη καὶ ἠρωὶς παρμιλλοῦ, ἀκατάβλητος, ἡγάγε φθινοπώρον, ὑποδοχέουσα τὴν αὐτὴν ἐσπέρην τρία βίως διάφορα καὶ ἀντιθετὰ πρόσωπα, τοῦθ' ὅπερ οὐδὲμία ἄλλη ἠθοποιὸς ἐτόλμησεν ἐν τῇ Μηδείας, ἐλαφρότερον διὰ τῆς Φαύστας, ἀρελέστατον ποιητικὸν διὰ τῆς Κατάρας τῆς Μάννας. Τὸ θέατρον περιελάμβανε 4,500 θεατὰς, ἐνθουσιώδως ματιομένους ὑπὲρ τῆς συμπαιστικῆς καὶ ἀληθοῦς καλλιτέχνιδος. Δωρα πολὺταιμια εἰς θῆκας, στέφανοι, λύραι, περιστραφαί, ποτήματα, ψηφίσματα, σωματεῖων, χρυσὴ βροχή, συμβολικὰ παραστάσεις κ. ἀδιακόπως διασταυροῦντο ἀπὸ τὸ θέατρον πανηγυρικῶς ἐχοσμημένα. Ἡ Φιλαρμονικὴ εἶταιρία ἐπισήμως μετέσχε διὰ τῆς μουσικῆς τῆς, ὑπὸ τὸν κ. Σ. Καίταρην, ὁ δὲ ἀρείστατος καὶ εὐελπίς α' Ὀμιλος τῶν Φιλοτέχνων προσήνεγκεν αὐτῇ μεγάλην λύραν μετὰ κυανολεύκων ταινιῶν, ἐπίδωκεν δὲ δι' ἐπιτροπῆς ψήφισμα τιμητικὸν ἐπὶ μεμβράνης, δι' οὗ ἀνεκνήρυσσε βοῆ ἡ κ. Παρασκευοπούλου, μόνη αὐτῇ ἐκ τῶν Ἑλληνίδων ἠθοποιῶν, ἐπιτίμιον μέλος καὶ συνεργάτις. Τὴν στιγμὴν τῆς ἐπίδωσεως, χιλιάδες ἀντιτύπων τοῦ ψηφίσματος ἐσκορπίσθησαν ἀπὸ τὸ θέατρον, ἡ μουσικὴ ἐπαίανισαν ἐμβατήριον, ἀφιερῶν τῇ κ. Παρασκευοπούλου, μικρὰ πτηνὰ φέροντα εἰς τὰ ῥάμφη ποτήματα ἐπλήρωσαν τὸ θέατρον, ζητωκραυγαὶ δὲ ἀκατάσχετοι ἠνάγκασαν πεντάκις τὴν καλλιτέχνίδα νὰ ἐβλήθῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὁ ἔθν. ποιητῆς κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἔγραψεν εἰδικῶς ἐπὶ τῇ εὐεργετικῇ τῆς κ. Παρασκευοπούλου ὄρατον μικρὸν ποίημα, διανεμηθὲν εἰς μωρία δελτία μετὰ τῆς εἰκόνης τῆς εὐεργετομένης, ὁμοιον δὲ συνέθεσε καὶ ὁ ποιητῆς κ. Παναγ. Συναδινός, ὅπερ καὶ δημοσιεύομεν προσεχῶς ἐμνηστικῶς παραχωρηθὲν ἡμῖν. Τὰ μέλη τοῦ Ὀμιλοῦ τῶν Φιλοτέχνων ἔφερον τῇ ἐσπέρᾳ ἐκείνῃ σήματα μετὰ χρυσοκέντητου λύρας ἐπὶ τῆς κορυφοδόχης, ὑποδεχόμενα τοὺς πανηγυριστὰς ἄλλ' ἢ ἀποθώσις τῆς κ. Παρασκευοπούλου ἐπισφύλασσετο εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως. Χίλιοι ἄνθρωποι τὴν ἠκολούθησαν ἐξερχόμενῃ ὑπὸ τὸ φῶς ἀπειρῶν βεγγαλικῶν φωτῶν καὶ τοὺς χαρμωστούς ἤχους τῆς μουσικῆς μέτρης τῆς οἰκίας τῆς, ὅθεν ἠυχαρίστησε τοὺς διατήλωτάς, ἀποκομίσαντας μοναδικὰς ἐκ τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ἐντυπώσεις.

ΣΠΙΝΘΗΡΕΣ

Ἡ καλλονὴ γενεᾶ τὸν ἔρωτα, μόνη δ' ἡ ἀγαθότης τὸν συντηρεῖ.
Ἡ γυνὴ θεῖον νὰ πράττῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁ σύζυγος καὶ οὗτος ὅ,τι ἐκείνη θέλει.
Τὸ ν' ἀποφεύγῃ τις τὰ ἐγκώμια, σημαίνει ὅτι εἶναι ἄξιός τούτων.
Ἡ καρτερία εἶναι ὁ μοχλὸς τοῦ ἔρωτος.
Οὐδὲν γλυκύτερον τοῦ... μειδιάματος ἐκείνης.
Τὸ δάκρυ εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ τοῦ ἔρωτος.
Γυμνὴ καλλονὴ εἶναι σπινθήρ κατακαίων καὶ νάμα ἀναψύχον. Προκαλεῖ τὸ ὄργος καὶ τὴν φλόγα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Αίνιγμα 237.

Πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
Κι' ἔχω δύο σημασίας;
Ἄν μ' ἀφήσῃς ὅπως εἶμαι
Χρησιμώτατον ἴστας πόλεις
Κι' ἀναγκαῖον πρᾶγμα εἶμαι
Τὴν ὀρθογραφίαν θέλεις,
Ἀναγνώστα, νὰ ἀλλάξῃς;
Ἄνθος σύνθητες, εὐώδες,
Τοῦ Μαΐου θὰ παράγῃς.
Προσοχὴ δὲν εἶν' ἐργάδες
Μάλιστα ἂν ἀφαιρέσῃς
Ἐνα (ν) καὶ ἀντὶ τούτου
Ἐνα (π) μόνον προσθήσῃς
Ἡρώϊδα, νῆσον πλοῦτου
Τῆς Τουρκίας θέλεις ἴδη
Μὲ τὸ οὐρανόχρουν: ἸΔΗ.

Τοσομὲς τῆ 1 86βρίου 1893

Καρ. Ν. Κάσδαγλης

Αίνιγμα 238.

Ὅνομα εἶμι ἀρχαῖον ἐναρέτου περιφήμου
Ὅμως ἂν κοπ' ἡ ἀογὴ μου
Ἦτοι δύο μου στοιχεῖα,
Τότε στῆριγμα μὲ κάμνει τέκτονος φιλοκαλία.

Αίνιγμα 239.

Εἶμαι πουλί πολὺ καλὸ καὶ μ' ἀγαποῦνε ὅλοι
Στολιζῶ τῆς νοικοκυρᾶς ἐγὼ τὸ περιβάλλει
Τρεῖς ἔχω, φίλοι, συλλαβὰς κ' ἑπτὰ στοιχεῖα μόνον,
Τὰ δύο πρῶτα γράμματα, εἴν μου ἀποκόψῃς
Θὰ γίνω ἤρωας ἰσχυρὸς ἀρχαιοτῶν χρόνων
Καὶ θὰ σὲ τέρψῃ ἡ λαμπρὰ νεανική μου ὄψις.
Α. Γ.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ 16ῳ ΦΥΛΛῳ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

235. Αίνιγμα. Σάμιος-Σαμιαῶς.

Ἔλυσαν αὐτό, ὁ κ. Φ. Πατακάκης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Δ. Μαρσιόπουλος ἐκ Πειραιῶς καὶ ὁ κ. Π. Δαδούπουλος ἐκ Τεργέστης.

234. Αίνιγμα. Κάλυμνος.—Εὐβοία—Κῶς—Ρόδος—ᾠμος—
Ψυτάλεια=Κέκρωψ.

Οὐδεὶς ἔλυσε.

235. Αίνιγμα. Κρόνος—ὄνος.

Ἔλυσαν αὐτό, ὁ κ. Φ. Πατακάκης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Δ. Μαρσιόπουλος ἐκ Πειραιῶς καὶ ὁ κ. Ν. Σιδεράς ἐκ Μήλου.

236. Αίνιγμα. Πολύπους. Πολύ—ποῦς—οὐς=ὄς—μῦς
Οὐδεὶς ἔλυσε.

ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

V. V. R. Paris. Sommes eitonnés. Envoions aujourd' hui tous les numeros et ecrivons.—Κ. Α. Μεσολόγγιον. Συνεστημένη ἐλήφθη. Ἀποδείξεις καὶ ἀπάντησιν ἐστὲλαμεν ὑμῖν ταχυδρομικῶς.—Ι. Ν. Κ. Τοσομὲ. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Γ. Ἐνταῦθα. Πονημάτια ὑμῶν ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς, ἀλλὰ μὴ σπεῦδετε, διότι εὐρισκόμεθα πρὸ πολλῶν τοιοῦτων ὑποχρεώσεων.—Π. καὶ Α. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπεστείλαμεν καὶ ἐγράψαμεν.—Ν. Δ. Αἴγιον. Ἐπιστολὴ καὶ γραμμάτιον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Α. Ρ. Καρδίτσαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν καὶ ἡμεῖς, ἔχει καλῶς.—Π. Β. Π. Καβάλλαν. Ἐλάβομεν ἀποδείξεις καὶ πολὺ ἠπορήσαμεν διὰ παράδοξον ἰδέαν σας. Καθυστερήσις φύλλων δύναται νὰ συμβῇ, οὐχὶ ὁμως καὶ διακοπὴ. Ἀπεστείλαμεν καθυστερούμενα καὶ γράφομεν.—Τ. Χ. Ἀλεξάνδρειαν. Αἱ προσφορᾶς αὐτὰς σὰς βλάπτουσι, βεβαιωθεῖτε, καὶ καλὰ θὰ πράξῃτε νὰ μεταβάλητε πορείαν, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἐργασιῶν σας.—Κ. Δ. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας λαμβάνετε προσεχῶς.—Α. Π. Λαμίαν. Ἐπιστολαὶ σας καὶ χρήματα ἐλήφθησαν ἠσυχεῖτε καὶ ταχέως ἔχετε ἅπαντα.—Κ. Α. Μεσολόγγιον. Δελτάριον ἐλήφθη. Συνδρομητῆς ἐνεγράφη. Σὰς ἐγράψαμεν.—Α. Κ. Σόφιαν. Ἐπιστολαὶ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν ἐν ἐκτάσει ταχυδρομικῶς.—Μ. Γ. Λευκάδα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ.—Κ. Β. Μεσσίαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, χαίρομεν δι' ἀφῆξιν σας αὐτόθι. Ἢδη θὰ σὰς γράψωμεν.—Μ. Δ. Πόρον.—Κ. Σ. Καλάμας.—Α. Δ. Χαλκίδα.—Μ. Ν. Πάτρας.

— Σ. Ο. Βόλον.—Κ. Κ. Λάρισσαν.—Β. Χ. Λεβαδειαν.—Π. Ν. Χάλκην. Συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας στέλλονται ἐν παρόντι φύλλῳ.—Α. Ζ. Ἐνταῦθα. Ἐλθετε εἰς συνήθησίν μας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

12 Ὀδὸς Ἐρμοῦ 12

Ἐκτακτος εὐκαιρία

Ἡ «Φύσις» εὐχαρίστως ἀγγέλλουσα πᾶσι τοῖς ἐαυτῆς συνδρομηταῖς καὶ συνδρομητρίαις, ὅτι ἡ διευθύνσις τοῦ ἀνωτέρω φωτογραφείου, ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐν συμπλέγματι ἢ κατὰ μόναν φωτογράφησιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητῶν τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἢ ἀλλὰ τῶσε κατὰ τὸ ἡμισυ τὰς τιμὰς, προτρέπει αὐτοὺς, ἵνα δραττόμενοι τῆς καλλίστης καὶ μοναδικῆς ταύτης εὐκαιρίας, σπεύσωσι νὰ φωτογραφηθῶσι καὶ ἀποκτήσωσιν οὕτως εὐθυνῶς καλλιτεχνικὰς τὰς εἰκόνας των.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Μ. Busine, καλλιτέχρον ἐν Παρισίοις, πάντες οἱ συνδρομηταὶ τῆς Φύσεως δύναται ν' ἀποκτήσωσι δωρεὰν τὴν εἰκόνα των κερωματισμένην εἰς μέγεθος 0,10 τοῦ μέτρον ἐπὶ 0,14 μ. ὕψους, ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ἡμέραις.

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ τῆς Φύσεως δὲν ἔχουσιν ἄλλο νὰ πράξωσιν ἢ νὰ στείλωσι τὴν ἐπὶ εἰκοσι φορὰς δημοσιευθησομένην κάτωθι διεύθυνσιν τοῦ κ. Μ. Busine.

Οἱ συνδρομηταὶ τὸ ἐν τῇ ἀποδείξει τῆς ἐτησίως πληρωμῆς τοῦ Δ' ἔτους προσκολλημένον ἐπὶ τούτῳ στέλεχος.

Πᾶς δ' ἐγγραφόμενος νέος συνδρομητῆς λαμβάνει μέρος εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχείων τῆς προσεχοῦς ἐκκυβέσεως, θὰ λάβῃ δωρεὰν μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα, καὶ δύναται ἐπίσης νὰ παραγγείλῃ καὶ τὴν ὡς ἀνωτέρω εἰς μέγα μέγεθος ἐλαιογραφίαν τῆς εἰκόνας του.

Σὺν τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ δέον νὰ συναποστέλληται καὶ ἡ φωτογραφία τοῦ προσώπου, οὐτινος ζητεῖται ἡ κερωματισμένη εἰκὼν, ὡς καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ δέματος ἐκ Παρισίων, ἀνερχόμενα εἰς φρ. χρ. 4,95.

REVUE LA «NATURE» Athènes
Bon N° 3.
Couleur des yeux
» du teint
Renseignements » des cheveux
» du costume
M. Busine. 3. Avenue de Villiers, Paris.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Προκειμένου νὰ τακτοποιήσωμεν τὰ βιβλία μας διὰ τὴν προσεχῆ ἐκκύβενσιν τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως», εἰς ἣν θὰ λάβωσι μέρος μόνον οἱ προπληρωσάντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των τοῦ διανομένου ἤδη 4ου ἔτους μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, παρακαλοῦνται, εὐαρεστοῦμενοι, πάντες οἱ καθυστεροῦντες ἐπὶ τὴν συνδρομὴν των ν' ἀποστέλωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως», ὅπως λάβωσι τὴν σχετικὴν ἀποδείξιν των, ἐν ἣ ὁσημελιῶται ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου των.
Ἡ Διεύθυνσις.

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης τῆος: παράρτημα τῶν γραφείων τῆς «Φύσεως» μετακομίσθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πρασατείου, ἀνωθι τοῦ θεάτρου τῶν Κομωιδιῶν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ